

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem,
ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

8. De bonitate aliarum cupiditatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

udentium istorum Cynicorum exorbitatio: quam eò usque progressuram subverebatur Augustinus, ut libidinem etiam corporibus à resurrectione gloriosis ascriberent, sicut hoc eorum principia postulare videbantur. An istam,

A interrogat quasi asserendo, libidinem sic amatus Lib. 4. cont. ut quomodo eam prius ante peccatum in paradiso possitis, ita etiam resuscitatis corporibus ingeratis? De quo & supra nonnihil diximus.

De bonitate aliarum cupiditatum.

CAPVT OCTAVVM.

NEQVE vero isti carnis libidini tantum, quam illo nomine usitatus vocant, sed omnibus omnino humanis affectibus, quibus animus bonis à Deo creatis ac delectationibus inhiat parem laudem bonitatemque tribuebant. Nam ut probaret Iulianus illam de qua egimus hæcenus libidinem esse bonam, generaliter omnium sensuum voluptatem testem advocavit. Naturalem, inquit, esse omnium sensuum voluptatem testimonio universitatis docemur. Et mox etiam in paradiso ante corruptam sermone sacilego voluntatem illiciti cibi libidinem ut Augustinus eum exponit, seu ut ipse Iulianus loquitur concupiscentiam fuisse sine ullis ambagibus vel ambi-

guitate confirmat que cum pomi, inquit, decore oculis incitasset spem etiam invidi irritavit speris. Hanc ipsam quod & supra attulimus affectionem naturalem & innocentem nuncupat, nec suo vitio, sed voluntatis occasionem, non causam, fuisse peccatum. Quam doctrinam & Cassianus in libris institutionum tradit. Quod si argumenta Pelagiana quæ supra de libidinis laude & bonitate recensuimus ponderentur, omnia de quacunque; alia concupiscentia eandem prorsus obtinent vim, et si de unica illa laudanda propter peccatum originale potissimum fatagant: ut in re manifesta comprobanda non sit operosior à nobis adhibendus labor.

Lib. 7. c. 32.
4. & 5.
Cassianus.

Iul. lib. 1. oper. in perf. apud Aug. cont. Iul. f. 100.
Fol. 102.

Indagantur causæ cur libidines velut naturaliter bonas commendarent.

CAPVT NONVM.

QUID vero Pelagianos moverit ut libidinem seu concupiscentias tanta nervorum contentione, verborumque garrulitate laudarent operæ pretium est considerare.

Prima quidem eaque capitalis causa fuit, ut peccati originalis traductionem à parente in prolem funditus tollerent, ipsam traductionis succidendo radicem. Videbant enim non posse fieri ut tantum malum generatione trajiceretur in prolem quin aliquid in causa generationis superesset mali. Quam suspensionem ut ab hominum animis removerent, omnia quæ in homine nascente & maxime baptizato sunt, bona esse & laude digna persuadere conati sunt. Augustinus: Quam (carnis concupiscentiam) curavimus à nuptialibus bonis tam proluxa disputatione distinguere propter novos hæreticos, qui cum hac reprehenduntur, calumniantur, quasi nuptias reprehendamus: ut scilicet eam tanquam bonum naturale laudando, suum pestiferum dogma confirmant quo asserunt prolem que per eam nascitur nullam trahere originale peccatum. Quæ disputatio tanquam de summa rei tanta utrimque virium contentione incaluit ut duodecim illa libros Iuliani adversus Augustinum totidem vel plures Augustini in Iulianum quibus ejus protegerit argumenta pepererit. Vnde idem Augustin. cum convicisset aliquid in Apostolo Paulo iam baptizato remansisse mali, quod pugnando comprimeretur. En, inquit, tota vestra causa impulsæ, prostratæ, contritæ, & sicut pulvis quem projicit ventus à facie terra, sic à cordibus eorum quos decipere cæperatis, si hæc voluerint deposito studio conten-

tionis cogitare, proiecta est. Et infra luculentius: Manet lex in membris, quia operatur desideria contra que dimicant & fideles. Hoc est quod funditus subruit hæresim vestram. Quod usque adeo videtur & timetis, ut non aliter ex his apostoli vocibus exire conemini, nisi quanta possessi contentione assereretur &c.

libid.

Secunda causa quam libidinis patrocinio prætexebant hæc est, ut ab Apostolis & sanctis viris injuriam propulsarent qua diceretur, ut ipse calumniabatur, semper immoderata libidine fuisse polluti, quasi impetum concupiscentiarum ferre & libidine pollui unum idemque esse credendum sit. Hinc enim illa improba criminatio quod Augustinus Peccantium obsecrantes, Apostolorum & sanctorum omnium consolaretur iniurias, ac mentiretur tantas obscenitatis libidinis vires esse ut eam ratio regere ac frangere non possit, cui nec Apostolorum legio repugnaverit.

Lib. 1. ad Bonif.

Iul. apud Aug. lib. 3. cont. Iul. c. ult.

Tertia, ne Augustino credentes homines emendationis desperatione frangerentur, & recederent ab eruditione Christi, quasi ea præcipiens qua cæpere mortalium natura non possit, quippe malo aggravata congenito. Nam ut supra observatum est eorum vox erat, ingenerata vitia incredibile esse posse consumi; itemque illa, si lex peccati in membris est inserta naturaliter, sane lex & cogens & naturalis & nunquam recedens superari utique à voluntate non potest. Hinc & illud: Non esse aliam Augustini intentionem quam ad inferendam virtutibus belum in vitiorum sacramenta urare, & ad excidium civitatis Dei, omni astu, omni seriore committi, adipsæ castitatis desperatione, repugnantes turpitudini territare. De quo late videndus est liber secundus contra Iulianum operis imperfecti.

Iul. apud Aug. lib. 1. per. imperf. cont. Iul. f. 106.

Lib. 2. cont. Iul. c. 1. Lib. 1. oper. imperf. cont. Iul. f. 101.

Lib. 3. cont. Iul. c. ult. Lib. oper. imperf. f. 114. 115. 216. 218. &c.

Lib. 1. de nupt. & concup. c. 35.

Lib. 2. cont. Iul. c. 3.

